

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 909

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.338 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 3 lit. b), art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12, art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	2-3	Decizia nr. 1.500 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	9-10
Decizia nr. 1.493 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) — (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	4-5	Decizia nr. 1.522 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.....	10-11
Decizia nr. 1.494 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	5-6	Decizia nr. 1.561 din 19 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, art. 13 alin. (5), art. 41 alin. (1), art. 45, art. 53 și art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și ale Legii nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998	11-14
Decizia nr. 1.498 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, art. 454 și art. 457 din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 1.607 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.338**

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 3 lit. b), art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12, art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 2 lit. a), art. 7, art. 8, art. 11 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Traian Ghiuruțan în Dosarul nr. 8.659/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru C.N.S.A.S., consilierul juridic Mihaela Jugaru, cu delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.173D/2009 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 2 lit. a), art. 7, art. 8, art. 11 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Neculai Păduraru în Dosarul nr. 41.370/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal. De asemenea, Președintele mai dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.174D/2009 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ciprian Nica în Dosarul nr. 8.247/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 2.175D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 2 lit. a), art. 7, art. 8, art. 11 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Onițiu Opreșor în Dosarul nr. 37.538/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, se prezintă, pentru C.N.S.A.S., consilierul juridic Mihaela Jugaru, cu delegații depuse la dosare, iar pentru partea Ciprian Nica, avocatul Adrian Rădulescu, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul similar al excepțiilor, Președintele pune în discuția părților prezente și a reprezentantului Ministerului Public cererea de conexare a dosarelor nr. 2.173D/2009, nr. 2.174D și nr. 2.175D/2009 la Dosarul nr. 2.172D/2009, care este primul înregistrat. Atât reprezentanții părților prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu cererea de conexare. Deliberând, Curtea decide conexarea dosarelor nr. 2.172D/2009, nr. 2.173D/2009, nr. 2.174D și nr. 2.175D/2009.

Cauza este în stare de judecată.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Onițiu Opreșor a depus la dosar concluzii scrise, solicitând admiterea excepției de neconstituționalitate invocate.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul părții Ciprian Nica solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată, întrucât dispozițiile legale criticate aduc atingere demnității și vieții intime, familiale și private ale unei persoane.

Reprezentantul C.N.S.A.S. solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.659/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 2 lit. a) art. 7, art. 8, art. 11 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Traian Ghiuruțan, într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare. Prin Încheierea din 5 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 41.370/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 2 lit. a), art. 7, art. 8, art. 11 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Neculai Păduraru, într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare. Prin Încheierea din 5 mai 2009 pronunțată în Dosarul nr. 8.247/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin (1) lit. b), art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Ciprian Nica, într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare. Prin Încheierea din 5 mai 2009 pronunțată în Dosarul nr. 37.538/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 2 lit. a), art. 7, art. 8, art. 11 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Onițiu Opreșor, într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale, prin lipsa lor de previzibilitate și prin consecințele juridice grave pe care le produc în sarcina persoanelor declarate ca fiind colaboratori ai Securității, fără să se ia în considerare circumstanțele concrete în care acestea au fost silite să comită acte de colaborare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 2, art. 2 lit. a), art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile scrise depuse de părți, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2, art. 2 lit. a), art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare. Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 lit. a) și b) cu privire la noțiunile de lucrător și colaborator al Securității, art. 3 lit. b) cu privire la dreptul unor persoane și instituții de a fi informate în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia al persoanelor având calitatea de deputat sau senator în Parlamentul României sau de membru în Parlamentul European, art. 5 cu privire la persoanele care trebuie să facă o declarație privind apartenența lor la structurile Securității și art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 13 și art. 24 cu privire la structurile abilitate din cadrul C.N.S.A.S. să efectueze acțiunile de verificare, atribuțiile C.N.S.A.S., căile de

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a) și b), art. 3 lit. b), art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 11, art. 12 și art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Traian Ghiurțan în Dosarul nr. 8.659/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, de Neculai Păduraru în Dosarul nr. 41.370/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, de Ciprian Nica în Dosarul nr. 8.247/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și de Onițiu Opreșor în Dosarul nr. 37.538/3/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,

NICOLAE COCHINESCU

atac împotriva adevărințelor eliberate în urma notelor de constatare și condițiile în care se poate exercita acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale atacate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 15 privind universalitatea drepturilor, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind liberul acces la justiție, ale art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 30 privind libertatea de exprimare, ale art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 54 privind fidelitatea față de țară, ale art. 55 privind apărarea țării, ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților și ale art. 126 privind instanțele judecătorești. De asemenea, se mai arată că sunt încălcate dispozițiile art. 6 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate, constatând că sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 2 lit. a) și b), ale art. 7—10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009. În ceea ce privește dispozițiile art. 3 și 5 din ordonanța de urgență, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 919 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009. Referitor la dispozițiile art. 6 din ordonanța de urgență, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009. Cu privire la art. 11 din ordonanța de urgență, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009. Considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în privința dispozițiilor art. 12, art. 13 și art. 24 din ordonanța de urgență. De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor ordonanței de urgență în ansamblul său, constatând că sunt constituționale, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.493

din 10 noiembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1)—(3)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Acsinte Gaspar — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1)—(3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Uniunea Națională a Cooperăției de Consum Centrocoop în Dosarul nr. 26.011/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde avocat Mihaela Cîmpeanu pentru partea Margareta Bostănanu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales al părții Margareta Bostănanu, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece Centrocoop nu este entitate de drept privat. În subsidiar, solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, întrucât dispozițiile art. 21 din Legea nr. 10/2001 nu au legătură cu cauza, raportul juridic dedus soluționării instanței fiind întemeiat pe Legea nr. 10/2001, în forma inițială.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 26.011/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1)—(3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Uniunea Națională a Cooperăției de Consum Centrocoop într-o cauză civilă, având ca obiect soluționarea cererii de constatare a nulității absolute a deciziei emise de Centrocoop, cerere formulată de Margareta Bostănanu în temeiul Legii nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, în condițiile în care organizațiile cooperatiste au fost și sunt organizații private, din componența cărora lipsește elementul public, includerea acestora în sfera entităților obligate la restituirea imobilelor reprezintă o înfrângere a principiilor constituționale ale egalității în fața legii, inviolabilității, garantării și ocrotirii în mod egal a proprietății private, indiferent de proprietar.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1)—(3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1)—(3): „(1) *Imobilele — terenuri și construcții — preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.*

(2) *Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală ori o organizație cooperatistă este acționar sau asociat minoritar al unității care deține imobilul, dacă valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.*

(3) *După emiterea deciziei de restituire în natură a imobilelor, organele de conducere ale societăților comerciale prevăzute la alin. (1) și (2) vor proceda, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, la reducerea capitalului social cu valoarea bunului imobil restituit și la recalcularea patrimoniului. Cota de participație a statului sau a autorității administrației publice ori, după caz, a organizației cooperatiste se va diminua în mod corespunzător cu valoarea bunului imobil restituit.*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale

cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, în art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și în art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 21 din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. De exemplu, prin Decizia nr. 151/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate și a statuat că scopul Legii nr. 10/2001 a fost acela de a institui măsuri reparatorii în interesul proprietarilor ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv, nu numai prin restituirea în natură a acestora, atunci când este posibil, ci și prin stabilirea de măsuri reparatorii prin echivalent. Prin urmare, textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Cu același prilej, Curtea a mai reținut că dispozițiile de lege criticate instituie, pe de o parte, obligativitatea de a restitui numai în natură imobilele care fac obiectul legii, iar pe de altă parte condiționează restituirea în natură de împrejurarea ca statul să fie acționar sau asociat majoritar al unității ce deține imobilul respectiv sau cel puțin valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute să fie mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului, în cazul când este asociat sau acționar minoritar.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1)—(3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Uniunea Națională a Cooperăției de Consum Centrocop în Dosarul nr. 26.011/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.494

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor

Așadar, numai în această ipoteză legea impune obligativitatea restituirii în natură, iar în caz contrar, respectiv când valoarea acțiunilor sau părților sociale este mai mică decât valoarea bunului solicitat a fi restituit în natură, măsurile reparatorii se vor stabili prin echivalent.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reglementează procedurile de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, fără a institui privilegii sau discriminări de natură să ducă la încălcarea principiului egalității în fața legii și a autorităților publice.

În final, Curtea reține că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora organizațiile cooperatiste sunt entități de drept privat și, ca atare, nu pot fi incluse în categoria unităților deținătoare de imobile supuse restituirii în baza Legii nr. 10/2001, nu pot fi primite, deoarece acestea reprezintă aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii și, prin urmare, intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

de discriminare, excepție ridicată de Florin Iulian Hrib în Dosarul nr. 5.820/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Cristian Nuică pentru partea Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece termenul de

15 zile prevăzut de dispozițiile de lege criticate curge, din interpretarea celorlalte dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2000, de la data comunicării hotărârii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece modul de calcul al termenului prevăzut de dispozițiile de lege criticate nu reprezintă o problemă de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.820/2/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, excepție ridicată de Florin Iulian Hrib într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei hotărâri a Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu determină precis momentul de la care începe să curgă termenul prevăzut de textul atacat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile 20 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Florin Iulian Hrib în Dosarul nr. 5.820/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, dispoziții care au următorul conținut: „(10) *Hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, în art. 21 privind accesul liber la justiție, în art. 24 privind dreptul la apărare, în art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, în art. 124 privind înfăptuirea justiției și în art. 126 privind instanțele judecătorești, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor de lege criticate, hotărârile Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin care acesta soluționează sesizările persoanelor care se consideră discriminate, și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu. Deși autorul excepției de neconstituționalitate critică faptul că aceste dispoziții nu prevăd data de la care curge termenul de 15 zile, Curtea reține însă că, potrivit dispozițiilor alin. (8) și (9) ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, hotărârea respectivă se comunică părților în termen de 15 zile de la adoptare și produce efecte de la data comunicării, ea putând fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

Pe de altă parte, Curtea reține că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut desigur ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Or, Curtea constată că reglementările deduse controlului de constituționalitate satisfac exigențele impuse de normele constituționale, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 16, art. 21 și art. 24 din Legea fundamentală și cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin urmare, dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece Curtea nu a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

Referitor la dispozițiile art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești, Curtea observă că acestea nu au legătură cu normele privind termenul de exercitare a căii de atac împotriva hotărârilor Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.498

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, art. 454 și art. 457 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.403 alin.1, art. 454 și art. 457 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Turism Muntenia” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 3.441/280/2009 al Judecătoriei Pitești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.441/280/2009, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1, art. 454 și art. 457 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Turism Muntenia” — S.A. din Pitești într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că art. 403 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțional, întrucât condiționează judecarea cererii de suspendare a judecății de plata unei cauțiuni, că art. 454 din același cod instituie o discriminare între debitorii supuși executării silite mobiliare și imobiliare și debitorii supuși executării prin poprirea conturilor, aceștia din urmă necunoscând faptul că li se vor popri conturile și neavând, în consecință, posibilitatea să achite de bunăvoie suma datorată, și că art. 457 din Codul de procedură civilă face imposibilă desfășurarea activității economice a unității căreia i s-au poprit conturile chiar și în situația suspendării executării.

Judecătoria Pitești și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1, art. 454 și art. 457 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

— Art. 403 alin. 1: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”;

— Art. 454: „*Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.*”

În adresa de poprire se va pune în vedere celei de-a treia persoane, care devine potrivit alin. 1 terț poprit, interdicția de a plăti debitorului sumele de bani sau bunurile mobile incorporale ce i le datorează ori pe care i le va datora, declarându-le poprite în măsura necesară pentru realizarea obligației ce se execută silit.

Adresa de înființare a popririi va cuprinde numele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și codul de identificare fiscală.

În cazul în care se solicită înființarea popririi pentru toate conturile unei persoane juridice, inclusiv pentru conturile subunităților fără personalitate juridică ale acesteia, se vor indica elementele de identificare pentru fiecare titular de cont în parte, respectiv pentru fiecare subunitate a societății debitoare.

În cazul în care adresa de înființare a popririi se adresează unei unități operaționale a unei bănci, poprirea va fi înființată asupra conturilor pe care debitoarea urmărită le are deschise la acea unitate.

În cazul în care poprirea a fost înființată ca măsură asigurătorie și nu a fost desființată până la obținerea titlului executoriu, se va comunica terțului poprit copie certificată de pe titlul executoriu în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de art. 456.

Indisponibilizarea sumelor de bani sau a bunurilor mobile incorporale poprite va înceta dacă debitorul consemnează, cu afecțiune specială, întreaga valoare a creanței la dispoziția creditorului urmăritor. Debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judecătoresc, care va înștiința de îndată pe terțul poprit.”;

— Art. 457: „(1) *În cazul debitorului titular de conturi bancare, poprirea se înființează potrivit art. 453.*

În cazul popririi sumelor de bani din conturile bancare, pot face obiectul executării silite prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât și încasările viitoare.

La data sesizării băncii, sumele existente, precum și cele provenite din încasările viitoare sunt indisponibilizate în măsura necesară realizării creanței. Din momentul indisponibilizării și până la achitarea integrală a obligațiilor prevăzute în titlul executoriu, inclusiv pe perioada suspendării executării silite prin poprire, terțul poprit nu va face nicio altă plată sau altă operațiune care ar putea diminua suma indisponibilizată, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozițiile alin. 2 sunt aplicabile și în cazurile în care poprirea se înființează asupra titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile incorporale urmăribile ce se află în păstrare la unități specializate.

În cazul sumelor urmăribile reprezentând venituri și disponibilități în valută, băncile sunt autorizate să efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, fără consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ziua respectivă, în vederea consemnării acestora potrivit dispozițiilor art. 456.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, în art. 21 privind accesul liber la justiție, în art. 24 privind dreptul la apărare și în art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Asupra dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat, în numeroase cazuri, constatând că acestea sunt constituționale. De exemplu prin Decizia nr. 1.034/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 25 septembrie 2009, s-a statuat că, întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție. Totodată, Curtea a constatat că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin.1, art. 454 și art. 457 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Turism Muntenia” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 3.441/280/2009 al Judecătoriai Pitești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.500

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Aurica Georgescu în Dosarul nr. 200/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, deoarece se solicită completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 200/45/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Aurica Georgescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind stabilirea perioadei ce constituie vechime în magistratură.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât instituie în mod nejustificat unele drepturi, precum și condiții de pensionare a magistraților, superioare celor prevăzute pentru notarii publici.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că aspectele criticate de autorul excepției de neconstituționalitate reprezintă probleme de interpretare și aplicare a legii, iar nu probleme de constituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 15 aprilie 2008.

Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(2) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, din motivarea acesteia, reiese că autorul dorește o completare a textului de lege criticat, în sensul cuprinderii și altor activități de specialitate juridică ce pot fi luate în calculul vechimii în magistratură, alături de activitatea de avocat, cum ar fi activitatea de notar.

Or, Curtea constată că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Aurica Georgescu în Dosarul nr. 200/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.522

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul acesteia nr. 3.172/90/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției ridicate, întrucât textul legal criticat a fost declarat neconstituțional prin Decizia Curții Constituționale nr. 983 din 30 iunie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.172/90/2008, **Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului**

nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect calculul drepturilor salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul criticat desființează un drept salarial câștigat. Se mai susține că, prin dispozițiile art. I pct. V.1. din Legea nr. 373/2007, Guvernul a fost abilitat să emită ordonanțe în domeniul majorărilor salariale. Deci, pe cale de consecință, în lipsa unei delegări legislative, nu puteau fi reglementate reduceri de drepturi salariale, astfel încât Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 108 alin. (3) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile legale criticate au următorul cuprins: „(2) În coeficienții de multiplicare cuprinși în anexele nr. 2, 2a și în anexele nr. 1.1b și 1.2b, prevăzuți la ultimele 3 tranșe de vechime recunoscută de 30—35 ani, 35—40 ani și peste 40 ani în învățământ, sunt cuprinse și creșterile de 1/25 din coeficientul de multiplicare corespunzător tranșei anterioare de vechime, prevăzute la art. 50 alin. (2) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul acesteia nr. 3.172/90/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.561

din 19 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, art. 13 alin. (5), art. 41 alin. (1), art. 45, art. 53 și art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și ale Legii nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, art. 13 alin. (5), art. 41 alin. (1), art. 45, art. 53 și art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 983 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009, a statuat că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ sunt neconstituționale. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 și ținând seama de faptul că încheierea de sesizare este anterioară pronunțării Deciziei nr. 983 din 30 iunie 2009, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt considerate a fi cele ale art. 108 privind actele Guvernului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.122/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, art. 13 alin. (5), art. 41 alin. (1), art. 45, art. 53 și art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și ale Legii nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998.** Excepția a fost ridicată de Ana Capetti cu prilejul soluționării unui litigiu comercial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 creează un subiect de drept privat privilegiat, respectiv A.V.A.S. În calitate de cesionar al unor credite de la bănci, atribuțiile conferite instituției prin acest text legal corespund dreptului civil comun și ar fi trebuit supuse principiilor și normelor dreptului comun, pentru a nu genera inegalități și discriminări. Or, A.V.A.S. beneficiază de un regim privilegiat printr-o reglementare legală specială față de toți ceilalți creditori titulari de drepturi civile similare, inclusiv față de debitorii cedentei incluși în sfera de aplicare a ordonanței. În ceea ce îi privește pe aceștia din urmă, arată că unei datorii de natură delictuală a unei persoane care nu s-a aflat în niciun raport juridic cu A.V.A.S. și care nu este nici debitor în raport cu contractul de cesiune, este susceptibilă de a i se aplica fie dreptul execuțional comun, fie prevederile mai puțin favorabile ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998, după calitatea și vrerea creditorului. Astfel, urmare a cesiunii către A.V.A.S., debitorul se găsește în litigiu cu un cesionar cu drepturi mai mari decât cele ale creditorului cedent. Așa fiind, se aduce atingere dispozițiilor constituționale care prevăd că „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.*” În continuare, arată că A.V.A.S., se bucură de puteri discreționare, așa cum reiese din dispozițiile art. 41, art. 53, art. 55 alin. (1) lit. b) și c) din aceeași ordonanță, care aduc atingere drepturilor fundamentale prevăzute de art. 26 alin. (1), art. 27 alin. (1) și art. 28 din Constituție. Această restrângere nu putea opera, însă, printr-o ordonanță de urgență, așa cum reiese din art. 115 alin. (6) din Constituție, iar această ordonanță nu a fost aprobată prin lege organică.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin textelor constituționale menționate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere solicitate, asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12, art. 13 alin. (5), art. 41 alin. (1), art. 45, art. 53 și art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 409/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 19 iulie 2001, lege care, în ansamblul său, face de asemenea obiect al excepției de neconstituționalitate.

Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 criticate ca fiind neconstituționale au următorul conținut:

— Art. 12: „(1) În vederea îndeplinirii rolului său, A.V.A.S. are următoarele atribuții principale:

a) preluarea cu plată a creanțelor neperformante și a creanțelor comerciale asociate acestora. Plata sau emiterea de titluri de valoare negociabile se va face în condițiile art. 17;

b) preluarea fără plată a unor creanțe fiscale, conform legii;

c) preluarea cu/fără plată a unor creanțe comerciale, conform legii;

d) preluarea fără plată a unor acțiuni/părți sociale deținute de stat;

e) exercitarea tuturor drepturilor și îndeplinirea tuturor obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar/asociat a statului;

f) valorificarea creanțelor neperformante, creanțelor comerciale și a creanțelor fiscale preluate, la valoarea nominală a acestora, prin:

— plata eșalonată, efectuată de debitor după încheierea unei convenții de eșalonare cu A.V.A.S., asigurată în mod corespunzător cu garanții;

— cesiunea creanțelor, prin negociere directă, ca urmare a primirii unei oferte de cumpărare;

— subrogația în drepturile de creanță ale A.V.A.S., prin negociere directă, ca urmare a primirii unei oferte de plată integrală de la un terț;

— stingerea creanțelor ca efect al dării în plată;

— conversia creanțelor în acțiuni;

g) valorificarea creanțelor neperformante, creanțelor comerciale și a creanțelor fiscale preluate, la valoarea de piață a acestora, rezultată din raportul dintre cerere și ofertă, prin:

— cesiunea creanțelor prin licitație publică;

— executarea silită prin poprirea tuturor veniturilor debitorului, urmăribile potrivit legii;

— executarea silită a bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea debitorului sau garanțiilor, declarate urmăribile potrivit prezentei ordonanțe de urgență, în vederea valorificării prin licitație publică;

— alte măsuri de natură să faciliteze valorificarea superioară a creanțelor, inclusiv valorificarea asociată cu creanțe comerciale preluate de către A.V.A.S.;

h) valorificarea acțiunilor deținute de stat și administrate de A.V.A.S., la valoarea de piață a acestora, rezultată din raportul dintre cerere și ofertă, prin:

— operațiuni specifice piețelor reglementate, interne sau internaționale, pentru societățile deținute public;

— cesiunea acțiunilor prin licitație publică, internă sau internațională, pentru societățile de tip închis;

i) valorificarea părților sociale deținute de stat și administrate de A.V.A.S., la valoarea de piață a acestora, rezultată din raportul dintre cerere și ofertă, prin:

— cesiunea părților sociale prin negociere directă, în cazul în care există și alți asociați în societatea comercială;

— cesiunea părților sociale prin licitație publică;

j) valorificarea unor active ale regiilor autonome și societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, prin licitație publică.

(2) A.V.A.S. îndeplinește orice alte atribuții care îi revin prin acte normative.”

— Art. 13 alin. (5): „*Termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor preluate de A.V.A.S., constatate prin acte care constituie titlu executoriu sau care, după caz, au fost investite cu formulă executorie, este de 7 ani. Acest termen nu se aplică creanțelor pentru care dreptul de a cere executarea silită a fost prescrist.*”

— Art. 41 alin. (1): „*Titlul executoriu se comunică debitorului și se pune în executare fără nicio formalitate.*”

— Art. 45: „*Cererile de orice natură privind drepturile și obligațiile în legătură cu activele bancare preluate de A.V.A.S., inclusiv cele formulate pentru angajarea răspunderii civile a persoanelor fizice și juridice, altele decât debitorii definiți la art. 38, sunt de competența Curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sau, după caz, domiciliul pârâtului și se judecă de urgență și cu precădere.*”

— Art. 53: „*Organele de poliție, persoanele fizice și juridice, precum și celelalte organe competente prevăzute la art. 52 alin. (2) sunt obligate să dea de îndată relațiile solicitate de corpul de executori, fără perceperea vreunei taxe ori a vreunui tarif.*”

— Art. 55: „(1) *În exercitarea atribuțiilor ce le revin executorii A.V.A.S. pot:*

a) *să intre în orice incintă de afaceri a debitorului persoană juridică sau în alte incinte ale acestuia, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit;*

b) *să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile;*

c) *să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului.*

(2) *Executorii pot intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz executorul va cere autorizarea instanței judecătorești competente, aplicându-se dispozițiile Codului de procedură civilă, privind ordonanța președințială.*”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 124 alin. (2) care consacră caracterul unic imparțial și egal al justiției, art. 115 alin. (6) prin care se arată că dispozițiile unei ordonanțe de urgență nu pot afecta drepturile și libertățile prevăzute de Constituție, art. 26 alin. (1) privind respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private, art. 27 alin. (1) referitor la inviolabilitatea domiciliului, art. 28 privind secretul corespondenței și art. 76 alin. (1) referitor la majoritatea cu care se adoptă legile organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, criticile autorului excepției vizează atribuțiile pe care A.V.A.S. este chemată potrivit legii să le îndeplinească, cât și procedura de valorificare a activelor statului care derogă de la dreptul comun. Astfel, A.V.A.S. este concepută ca un simplu cesionar, pentru care nu se justifică instituirea unei proceduri speciale și ale cărei atribuții care privesc recuperarea și valorificarea creditelor sunt abuzive. Autorul excepției susține, prin urmare, că este încălcat însuși caracterul unic și imparțial al justiției, precum și o serie de drepturi fundamentale.

Față de aceste susțineri, Curtea constată că, așa cum este definit în art. 1 alin. (2) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 23 aprilie 2004, A.V.A.S. este o „*instituție de specialitate a administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.*” Atribuțiile principale ale acestei instituții, prevăzute de art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, includ preluarea și valorificarea creanțelor neperformante și a creanțelor comerciale asociate acestora, a unor creanțe fiscale și unor creanțe comerciale,

preluarea, administrarea și valorificarea unor acțiuni/părți sociale deținute de stat, precum și valorificarea unor active ale regiilor autonome și societăților comerciale la care statul este acționar majoritar.

Prin urmare, rolul îndeplinit de A.V.A.S., prin însăși natura activelor valorificate, care au o strânsă legătură cu bugetul de stat și datoria publică internă, nu poate fi redus la acela de simplu cesionar al unor creanțe, așa cum se susține în motivarea excepției de neconstituționalitate. Această împrejurare justifică instituirea unor proceduri care să asigure celeritatea și siguranța valorificării activelor de către A.V.A.S., inclusiv prin instituirea unui termen de prescripție special, a unei proceduri de soluționare a litigiilor și a unei proceduri de executare speciale. Atât timp cât, pe parcursul acestor proceduri, persoanele interesate nu sunt împiedicate să-și exercite drepturile lor procesuale garantate de Constituție, legiuitorul este liber, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din acest act normativ fundamental, să reglementeze competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, în funcție de situațiile specifice avute în vedere.

Această reglementare nu contravine prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, care consacră caracterul unic și egal al justiției. Astfel, semnificația unicității justiției este aceea că aceasta se înfăptuiește de același sistem de organe, al instanțelor judecătorești, indiferent de natura litigiului, aspect ce nu este înfrânt de dispozițiile de lege criticate.

În ceea ce privește egalitatea înfăptuirii justiției, aceasta, asemănător principiului egalității în drepturi a cetățenilor, nu presupune uniformitate, astfel că existența unor dispoziții legale cu caracter special, justificate de situațiile deosebite avute în vedere de legiuitor, nu înseamnă nesocotirea acestei cerințe constituționale.

În ceea ce privește aspectul invocat de autorul excepției, potrivit căruia, nefiind parte în contractul de credit cu A.V.A.S., nu este justificat ca, prin preluarea creanței de către această autoritate, să fie supus unui tratament diferit de cel aplicabil altor debitori, Curtea constată că, pe lângă obligațiile asumate prin contract, părțile trebuie să se supună în egală măsură și prevederilor legale. Astfel, părțile unui contract își asumă nu doar drepturile și obligațiile stabilite prin acesta, ci și toate consecințele juridice prevăzute în legislația în vigoare.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia măsurile de executare a creanțelor de către A.V.A.S. ar fi abuzive, ducând la încălcarea unor drepturi fundamentale, precum dreptul la respectarea vieții intime, familiale și private, inviolabilitatea domiciliului și secretul corespondenței, Curtea constată că executarea silită a unei obligații intervine ca urmare a neîndeplinirii benevole a ei de către debitor, așa cum a fost asumată. Altfel spus, protejarea drepturilor fundamentale amintite nu trebuie absolutizată, astfel încât să conducă la însăși negarea posibilității creditorului de a-și valorifica dreptul său. În plus, Curtea observă că, pe parcursul executării, debitorul beneficiază de garanții ce au în vedere protejarea drepturilor sale. În acest sens, art. 55 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 prevede că dreptul executorilor de a intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice se realizează doar cu acordul acesteia, iar în caz de refuz executorul va trebui să obțină autorizarea instanței judecătorești competente, pe calea ordonanței președințiale.

Prin urmare, Curtea apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea drepturilor fundamentale consacrate de art. 26 alin. (1), art. 27 alin. (1) și art. 28 din Constituție și, pe cale de consecință, nici a criticilor referitoare la neconstituționalitatea extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 și a Legii nr. 409/2001.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, art. 13 alin. (5), art. 41 alin. (1), art. 45, art. 53 și art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, precum și ale Legii nr. 409/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998, excepție ridicată de Ana Capetti în Dosarul nr. 8.122/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.607

din 26 noiembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 lit. b)
teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor
și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ioan Suciuc și Anca Mihaela Suciuc în Dosarul nr. 2.791/300/2008 al Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.791/300/2008, **Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu**

destinația de locuințe, excepție ridicată de Ioan Suciuc și Anca Mihaela Suciuc într-o cauză având ca obiect evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că utilizarea în textul de lege criticat a sintagmei „*locuințe corespunzătoare*” creează confuzii și lasă loc arbitrarului, întrucât nu arată în niciun mod condițiile ce se impun a fi îndeplinite de o astfel de locuință. În acest context, arată că „art. 13 lit. b) este lacunar și lasă loc speculațiilor”, de aceea legiuitorul ar trebui să prevadă în cuprinsul acestei reglementări aceleași condiții ca cele impuse de art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, sau altele similare, deoarece cele două articole fac parte din același act normativ și vizează o locuință pe care chiriașii au posibilitatea să o folosească în locul celei în care locuiesc deja, fiind astfel încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1).

Judecătoria Sector 2 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale

art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001.

Acest text de lege are următorul conținut:

— Art. 13 lit. b) teza întâi: „*Prelungirea contractelor de închiriere nu se aplică: [...]*”

b) în cazul contractelor de închiriere pentru spațiile cu destinația de locuințe proprietate particulară, prevăzute la art. 1—7, ai căror titulari de contract sau membri de familie menționați în contract sunt proprietari ai unei locuințe corespunzătoare ori au înstrăinat o locuință corespunzătoare, după data de 1 ianuarie 1990, în aceeași localitate. [...]”

Prevederile constituționale pretins încălcate de dispozițiile art. 13 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 sunt cele ale art. 16 alin. (1) potrivit cărora cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia consideră că utilizarea, în textul de lege criticat, a sintagmei „*locuințe corespunzătoare*” creează confuzii

și lasă loc arbitrariului, întrucât nu arată în niciun mod condițiile ce se impun a fi îndeplinite de o astfel de locuință.

Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că, în concret, autorii excepției invocă neconstituționalitatea acestora din perspectiva unei deficiențe de reglementare, or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, din care menționăm Decizia nr. 229 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 8 iunie 2005, prin care Curtea a statuat că „*nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite*” și nici „*nu-și poate asuma rolul de a crea, abroga sau de a modifica o normă juridică*.” Prin acceptarea susținerilor autorilor excepției de neconstituționalitate, în sensul deficienței de reglementare a normei juridice, instanța de contencios constituțional s-ar transforma într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*”. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ioan Suciuc și Anca Mihaela Suciuc în Dosarul nr. 2.791/300/2008 al Judecătorei Sector 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	5	50	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	215	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	600	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436312